

BANDERA

DEL POBLE CATALA

BUTLLETI INTERIOR POLITIC I D'INFORMACIO

Barcelona 30 de juny de 1946

Numero 7

Cotitzacio : 1 pta.

E L V E T R U S

L'unic resultat positiu de les deliberacions del Consell de Seguretat de la U.N.O. sobre el problema espanyol, es la condemna moral de tots els delegats envers el General Franco i el seu regim. El que aquesta condemna unanimitat no hagi cristal·litzat en cap acord concret, això ja entra en el camp de la politica que avui enfronta arreu del món els anglo-saxons i els russos en dos camps gairebé irreconciliables. Però es evident que aquesta manca d'acord ha decepcionat a la massa antifranquista que esperava una altra mena de solucions....

Hom havia pres massa al peu de la lletra certes campanyes electorals i certes propagandes radiofoniques, sense voler veure que no es la pressió estrangera tota sola la que ha d'enderrocar el General Franco. Nosaltres creiem que a hores d'ara el problema espanyol hauria trobat una solució escaient si tots plegats no ens havessin refiat tant del estranger i si dintre i fora de la Península els partits polítics havessin complert llur deure; perquè no es un secret per a ningú el de que els partits han volgut guanyar posicions pel dia de demà, enlloc de limitar llur actuació a aconseguir un sol objectiu: el de la reinstauració de la legalitat subvertida pels militars.

Però deixant de banda aquestes lamentacions, hem de constatar que les discrepàncies han produït un fet fins a cert punt paradoxal, tot i semblar a primer cop d'ull que entre russos i anglo-saxons, els primers eren els més decidits a una acció decisiva la sola actitud favorable del General Franco ha estat la de la U.R.S.S. Recordem que l'informe del Sots-comitè, després de l'adopció d'unes esmenes, fou votat a favor per deu nacions de les onze que formen el Consell de Seguretat; adués Polònia, promotora de la qüestió vota a favor del dictamen. Es a dir que amb aquell informe que havia aconseguit la totalitat de vots dels membres del Consell de Seguretat, exceptuada la U.R.S.S., s'hauria fet un gran pas per a facilitar la desaparició d'un regim moralment condemnat per tot el món. Però la U.R.S.S. no solament no vota aquest dictamen, sinó que interposa el vet, afavorint la permanència en el govern del General Franco. Aquesta actitud "pro-franquista" de la U.R.S.S. s'ha repetit cada vegada que la proposició polonesa o els dictamen que ha originat haurien pogut ésser aprovats per majoria de vots.

Que consti que al qualificar de "pro-franquista" la sistemàtica actuació de la U.R.S.S. no ens guia cap passió deliberadament anti-comunista; comptem perfectament que els polítics de la U.R.S.S., els menys sentimentals del món, obrin d'acord amb llurs interessos particulars i no per simpatia o antipatia, envers els republicans o els falangistes. Que aquesta suposició no es gaire absurda ho confirma la conducta de la U.R.S.S. envers l'Argentina i també les paraules finals del discurs de Mister Bevin a la Conferència Laborista de Bournemouth.

Els atacs de la U.R.S.S. al regim "feixista" del General Farrell i la seva oposició a que l'Argentina assistís a la conferència de San Francisco, no ha dificultat el renovament de les activitats comercials entre ambdós països com a pas preliminar per a un reconeixement diplomàtic.